

ЈЕСИ ЛИ ЖИВ ЖИВИ ПЕСНИЧЕ

Јеси ли жив
Живи песниче

У колико си вода потапао речи
Да се у твојој песми
Огледа небо
Кад склопиш очи
Као да те нема

Колико си речи изведрио
Да се у твојој песми
Земаљски шар заори

Колико претопио
Да се у твојој песми
Угреју руке
Које нико грејао није
Млеко зоре оросе усне
Које нико росио није
Утеше сузе
Које нико тешио није

Јеси ли жив
Живи песниче

Са колико си очију гледао свет
Трун лепоте у њему да угледаш
Колико пута полазио
Од труна лепоте

Грлом виле нагоркиње
Стабло доброте да испеваш

Слушао сам те
Како у својој песми ретке речи
Од заборава видаш
Како их над умиреном водом
Горских очију певаш
Да би чуо и разумео
Пустош заборава

Речи у које ће ти пасти
Руса са рамена глава
Из уста реч
Коју си узалуд тражио
У цветну росу да је упеваш

Јеси ли жив
Живи песниче

Зора се мрести у твојој ноћи
У којој тражиш своју белу руку
Да по црној хартији распеваш речи
Којима се светлост распевава

Речи за које си веровао
Да их је лепше тражити
Него наћи

Понестаје ти тишине
Коју си напевао
У сенкама зимзелени
Чекајући речи

Да се испеваш у песми
Коју си видео
Док си огледао очи
И залазак сунца
У препеваној реци

Понестаје ти дана
У којима си из песка речи
Ипевавао речи
Којима се певало није
Година које си
На поветарац препевавао

Јеси ли жив
Живи песниче

Сањам како излазиш из ноћи
У планинску ведрину у горобилје
У вировима зелене воде
Своју уснулу звезду да угледаш

Чујем како испод небеса
На ушћима плаховитих река
Уз ветар припеваш

Како се у класју ражи
Са девет ведрина натпеваш

Јеси ли жив
Живи песниче

Ваљево 2009.